

Něšpor Božeho dnja.

„Wježelcze ƚo wschitzy wěrnj,
 Wježel ƚo, schtóž samóže,
 Na naš Bóh wscho wažíł je.
 Wježelcze ƚo jara ƚwěrnj,
 Bóh je naš ƚam powyschil
 A ƚo s nami spšheczelil.
 Wjeř'le, wjeř'le Khrystuř ƚłodzi,
 Wobara ł nam wschitkej schłodze,
 Krasnoscz, krasnoscz psche wschu krasnoscz,
 Wón je našich dušchow jasnoscz.“
 Hamjeń!

Tak Anjesowa zyrkej spěwa na wjeřela połnym Božim dnju. Wjeřele, wjeřele klinczi połnje a jasnje s tuteho jejneho spěwanja. S tym je nam prajila, s kajkim saczuwanjom mamy hody ƚwjeczicž.

Wschitke druhe rjane ƚwjedzenje zyrkwineho lěta ƚu ƚo haŋle móžne scžinike psches rócžny čas hodow. Bjes Božeho dnja njebychmy měli žadny czichi pjatk ani žane jutry, žane Bože stpicze ani žane ƚwjatki. O duž budž nam dženšnišchi ƚwjedzeń, džeń Khrystuřoweho naroda, powitany a požohnowany jako žórlo wscheho sbóžneho ƚadowanja sa našcu duschu! Hody ƚu ƚwjedzeń sbóžneho wjeřela sa njebjeřa a semju, sa jandzelow a człowjekow, sa pastyrjow a stadła, sa starnych a mlodnych, sa sbožomnych a ƚrudnych: haj, niž jenož sa sbožomnych, ale wořebje tež sa ƚrudnych, ƚpróžnych a wobczezennych. Ssy-li s Tobiařom ƚrudnje shonil, ƚo je czi widzenje twojeju woczow wuhafło abo ƚo jara bluke scžinilo, o ƚłysch: Anjesowe ƚwětlo s hwěřdu w Bethlehemje tebi sřhadža a wjeřele twojej wutrobje. — Ssy-li s Ğiobom spytowany, o njeskorž wjazy: ƚwjeczi scženifojo pschihadzeja, tebi sřewicz, ƚo tón tu je, kiž wschitku schłodu ƚaruna. — A hdy by žadny Lazaruř tu byl, połny khoroscze a boloscze, wot ludzi ƚazpity a wopuszczeny, o ƚłysch: tón Anjes twój lěkar je pschischol tebe wustrowicz a wobšbožecz. — A hdy bu žadny zlonil tu byl, kiž by řebi njeswěril ƚwojej woczy ł njebjeřam posběhnycz, o daj řebi prajicz: tón tu je, w kotrymž czi Bóh ƚwoju huadu sřiczi, ƚo sa praweho pónđzesch do ƚwojeho doma. — Ssy-li kaž Simeon na mjesu wyřokich